

תשעה באב בימות המשיח!

בשנת תנש"א תשעה באב חל בשבת קודש, והצום נדחה למחרתו. במהלך השבת הרבה הרבי מלך המשיח שליט"א בדיבורים אודות מעלת היום – בו נולד משיח צדקנו, והמעלה המיוחדת בקביעות כזו, מעין הגאולה; הוודאות שהנה נפתחת הדלת, והנה מנחם משיח צדקנו בא, ובמילא במקום צום יהיה ששון ושמחה בחנוכת הבית השלישי.

אוירת השבת השמחה והמיוחדת ב-770 הלכה והתעצמה, ובאה לידי ביטוי גם בריקודים שנמשכו עד כניסת הצום..

במהלך היממה של הצום חילק הרבי מלך המשיח שליט"א 3 פעמים (!) דולרים לצדקה, לאחר מעריב, לאחר מנחה (החלוקה של יום ראשון), ושוב לפני מעריב של צאת הצום אמר שיחה וחילק דולרים, ומיד אחרי הבדלה, פתח הרבי בניגון ההקפות של שמחת תורה!

- קטעים נבחרים מיומני תשיעי ועשירי במנחם אב ה'תנש"א -

שבת קודש פרשת דברים, שבת חזון, ט' מנחם אב (נדחה)

ב"לכה דודי" ניגנו ניגון שמחה, וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד כל הזמן בידו הק' על הסטנדר בחוזק רב, ומפעם לפעם יותר ויותר בחוזק (ובפרט בסיום "ימין ושמאל תפרוצי"), כשמגבי' את ידו הק' מהסטנדר לגמרי. הדבר הגיע לשיא אחרי "בואי בשלום" (שהי' באותו ניגון שמחה), כאשר הניף כ"ק אדמו"ר שליט"א את ידו הק' על הסטנדר בחוזק רב ובתנועות מורמות אל-על כשמתנענע בכל גופו הק'.

לתפילת שחרית נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א בשעה 10:35 (!) ובניגונים שניגנו במהלך התפילה עודד בידו הק'. את ההפטרה אמר באיטיות ובקול נמוך מעט.

להתוועדות (המיוחדת במינה, אשר נקראה (כולה) בשם הַהתוועדות בעניני הגאולה והמשיח) ירד כ"ק אדמו"ר שליט"א בשעה 1:40. בניגון זאל שוין

זיין די גאולה, כ"ק אדמו"ר שליט"א ענה "לחיים" לעומדים על הבימה מסביבו ומאחוריו – ואח"כ לכל הקהל, ועודד בידו הק' כמה פעמים באופן מיוחד לכל הכיוונים בתנועות תכופות ורצופות, והקהל ניגן בהתרגשות ובחוזק. באמצע נתן כ"ק אדמו"ר שליט"א פרוסת "מזונות" לילד הקטן מהאחים שארף שיחיו, ומיד אח"כ עודד בידו הק' לעברו (פ"א ובתנועה מיוחדת).

שיחה א' ארכה כ-10 דקות, ובה דיבר אודות יום ה"תשיעי" ויום ה"עשירי", כשמקשר זאת עם מאמר חז"ל בקשר ליום הכיפורים – "כל האוכל ושותה בתשיעי מעלה עליו הכתוב כאילו התענה תשיעי ועשירי", אשר זהו אותו הקביעות ביום זה, ואוכלים ושותים ביום התשיעי. בשיחה היתה אריכות מיוחדת בענין הגאולה ומשיח, באומרו בין הדברים: "הנה זה בא".

אחרי שיחה זו ניגנו "שישו ושמחו בשמחת הגאולה", וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד בידו הק' כמה פעמים בהמשך הניגון, ובפרט כעבור כמה דקות שבהן ענה "לחיים" לקהל – שאז עודד בתנועות סיבוביות מהירות (והמשיך לענות "לחיים").

שיחה ב' ארכה 23 דקות, ובה דיבר אודות ענין הנ"ל, ובהמשך לזה איחל שלא יצטרכו להתענות בעשירי, כביוהכ"פ בזמן שלמה המלך, עת בו נחנך ביהמ"ק. כמו"כ דיבר בענין זה שכאשר משיח יבוא תיכף ומיד "וועט מען פראווען אַ [= יערכו] סעודת הודאה", ויהיה הענין ד"יודו לה' חסדו" – במכל שכן מיוצא מבית האסורים.

בהמשך השיחה דיבר אודות הענין ד"עד מתי", והתבטא באומרו אשר יגיע הזמן תיכף ומיד ממש שלא יצטרכו לזעוק "עד מתי" – שזוהי "די לעצטע בקשה און דערמאָנונג" [= "הבקשה והתזכורת האחרונה"] – מכיון שהקב"ה שמע ושומע את תפילות כל בני ישראל. בסיום השיחה היו "אותיות" נפלאות אודות משיח, באומרו שמשיח צדקנו בא בתוכנו ונכנס לביהכ"נ זה – שהוא מזרע דוד ושלמה, וזה יהיה משיח ודאי, ואז תהיה גאולה ודאית, וביהמ"ק יהיה ביהמ"ק ודאי.

הסגנון בשיחה זו היה מיוחד במינו; היו כאילו "רגשות מעורבים", שמצד א' הנה משיח מתגלה כעת, ולאידך – עדיין לא בא. קולו הק' היה נשמע מאוד "פאָרווייטיקט" [= "כאוב"], ובכלל היה נראה רציני.

אחרי שיחה זו ניגנו את הניגון של "עד מתי", וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד כמה פעמים בידו הק' בהמשך הניגון. הקהל ניגן – באמצע זמן שירת הניגון – בזריזות, בחוזק ובהתרגשות, והיו אלו רגעים מרוממים ומרגשים.

שיחה ג' ארכה 20 דקות, דיבר אודות שבת חזון, שמראים לכ"א את ביהמ"ק

השלישי. בסיום השיחה אמר ש"הנה משיח בא", ואז תהיה שמחה רבה באופן ד"עד דלא ידע" – למעלה מהשמחה של שמחת תורה ולמעלה משמחת פורים, כי אז יהיה הענין דסעודת ושמחת הודאה – שמחה שלמעלה ממדידה והגבלה בגאולה האמיתית והשלימה.

מיד אחרי שיחה זו שתה כ"ק אדמו"ר שליט"א את כל הכוס. ניגנו את מארש נפוליון בשמחה רבה, וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד כמה פעמים בעת הניגון – ובחוזק, כשמגביר את קצב השירה והשמחה.

שיחה ד' ארכה 20 דקות, ובה היו הוראות בנוגע לסיומים בימים אלה ואודות ההוספה בלימוד התורה שצ"ל במכל שכן בט"ו מנחם אב, ואמר שכאו"א יעורר את חברו אודות הריבוי בעשיית סיומים באופן ד"איש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק", ולפרסם זאת בכל מקום. כמו"כ הוסיף שיש לקשר את הסיומים עם הוספה בצדקה, ושעד"ז צ"ל הוספה באהבת ישראל, ובזמן המותר באכילה ושתייה – לקשר את הסיום עם סעודה גשמית.

כמו"כ אמר שיקוים היעוד "הקיצו ורננו כל הנשמות" – "מאי דהוה הוה", וכל הנשמות יהיו בעת הגאולה, וסיים במילים "תיכף ומיד ממש".

כשניגש כ"ק אדמו"ר שליט"א לתפילת מנחה ניגנו "שובה ה'" (כרגיל), ולאחרי שהניח את הסידור על הסטנדר – לפתע הניף כ"ק אדמו"ר שליט"א את ידו הק' וחזרו על הניגון.

אחרי מנחה ניגנו "שישו ושמחו בשמחת הגאולה", וכ"ק אדמו"ר שליט"א הניף את ידו הק' לעבר הקהל שעמד ממולו, אח"כ הסתובב לשמאלו ועודד כמה פעמים בידו הק' לעבר העומדים שם (ביניהם כמה ילדים), ומשם

הסתובב בחזרה והלך ישר ויצא מביהכ"נ בשעה 4:15 כשמעודד בידו הק' את השירה בתנועות עזות.

אחרי ההתוועדות (וה"חזרה") התקיימו סיומי מסכת רבים (כנ"ל), וכן מאוחר יותר - בשעה 6:00.

בשעה 7:00 התקיימה ב-770 סעודה (מפסקת ו) שלישית מטעם "ועד סעודת שלמה" בארגונו של ר' יהודה שי' בלעסאָפּסקי, וכסעודת שלמה בשעתו, יחד עם התוועדות חסידים. השתתף בה קהל רב מאנ"ש והתמימים שיחיו וניגנו ניגוני שמחה הקשורים לגאולה, וכן חולק מהמשקה של כ"ק אדמו"ר שליט"א ע"י ר' מנחם גערליצקי.

אחרי הסעודה המשיך הקהל בריקודים באופן ספונטאני ומתוך שמחה רבה בשירת "שישו ושמחו בשמחת הגאולה, הנה הנה משיח בא", עד לדקות ספורות לפני מעריב, וכך ניצלו את הרגעים האחרונים של השבת בציפיה לגאולה עוד בשבת חזון, ותוך תקווה שהשמחה תדחה את התענית לגמרי ונזכה לגאולה השלימה מיד ממש (ורק ברגע האחרון - ו"עדיין לא בא" - פנו במהירות לחלוץ נעליים...)

מוצאי שבת קודש

מתאר אחד הנוכחים: "האווירה היתה כה בשיאה, עד כדי כך שכאשר הרבי שליט"א נכנס לתפלת מעריב בנעלי בד, היתה זו אכזבה קשה לתמימים שהיו בטוחים שיזכו לראותו יורד מלך ביפיו בכגדי חג ומבשר על הגאולה השלימה.

דממה השתררה, ורק אחד מחסידי פולין ששהה ב-770 במהלך השבת, והושפע עמוקות משיחות הקודש ששמע, לא כלא את התרגשותו וזעק: 'מ.מ.ש. מלך המשיח! שיתגלה ויגאל את עם ישראל!...' "

לאחר תפלת מעריב והכרזת הגבאי - לקח כ"ק אדמו"ר שליט"א את סידורו, וכשהגיע למדרגות, הסתובב לעבר הריל"ג והודיע בהפתעה על חלוקת דולרים לצדקה!

כ"ק אדמו"ר שליט"א חילק במקום הרגיל ליד הבימה לכאז"א, ולמעלה מאלף אנשים, נשים וטף שיחיו עברו במהירות, למשך כ-25 דקות.

בעת החלוקה חיך (!) לנשים וילדים כרגיל. לר' גרשון בער שי' יעקבסון - עורך העיתון "אלגעמיינער זשורנאל" נתן דולר נוסף כשמחיך חיוך רחב באמרו: "פארן צייטונג (=כשביל העיתון)". אחרי שנתן לצ'ארלי את הדולר, הניף אליו את ידו הק' כשחיוך על פניו הק'. לעוד א' שעבר הרים כ"ק אדמו"ר שליט"א את ידו השמאלית הק' בתנועת עידוד מיוחדת (כשאצבעותיו הק')

קמוצות). למשב"ק ר' שלום בער שי' גאנזבורג נתן שני שטרות, כרגיל.

ניש המקשרים את דברי כ"ק אדמו"ר שליט"א אודות לידת משיח צדקנו בתשעה באב עם העובדה שחילק דולרים לצדקה בעשב"ק אחרי מנחה ובמוצש"ק אחרי מעריב, כידוע המנהג ביום ההולדת: "להוסיף בנתינת הצדקה. . וכשיום ההולדת חל בשבת או יו"ט - ליתן בערב שבת או יו"ט (ומה טוב - גם לאחריו)...]

יום ראשון י' מנחם-אב - תשעה באב נדחה

חלוקת הדולרים הקבועה של יום ראשון, התקיימה הפעם אחרי תפילת מנחה. החלוקה החלה בשעה 4:45 לערך, והסתיימה כעבור זמן קצר, בשעה 5:10 לערך.

בשעה 8:37 יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א בפתאומיות מחדרו הק' - ללא המזכירים, וניגש לבדו למעלית. כ"ק אדמו"ר שליט"א בדק מהחלון הקטן של דלת המעלית באם המעלית נמצאת, ומיד לחץ א' התמימים שנזדמן לשם על הכפתור והזמין את המעלית, ואח"כ פתח את הדלת. כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס למעלית, ובינתיים הגיעו גם המזכירים שנכנסו עמו, ובהגיעו למטה (לפני שנכנס לביהכ"נ) - אמר לריל"ג (תוכן הלשון בערך (בתרגום מאידיש)): אגיד כמה מילים, לכן ירדתי קודם. (הכריזו על מעריב בשעה 8:50).

בינתיים קמה "מהומה דקדושה": כל התמימים מהזאל הקטן הגיעו במהירות לביהכ"נ, וכל הקהל הלך אחרי כ"ק אדמו"ר שליט"א לעבר בימת התפילה (כאשר לרוב הקהל, שלא שמע שכ"ק אדמו"ר שליט"א מתכנן לומר שיחה, עדיין לא הי' ברור מה קורה בדיוק; היו שחשבו שכ"ק אדמו"ר שליט"א הקדים לבוא למעריב וכו' וכל זה הוסיף לדריכות - מה הולך להיות). כ"ק אדמו"ר שליט"א הגיע למדרגות והצביע על הסטנדר (שהי' מוכן

לתפילה), ומיד סידר הריל"ג יחד עם ר' מאיר שי' הארליג את הסטנדר והרמקול עבור שיחה. כ"ק אדמו"ר שליט"א המתין מעט, ואז עלה במדרגות והמתין עוד מעט ליד הסטנדר, וכשהי' מוכן - ניגש, ובשעה 8:41 פתח באמירת שיחה שארכה 17 דקות.

בשיחה דיבר אודות טעם אמירת "נחם" בתפילת מנחה בתשעה באב - מפני שזהו זמן לידת משיח צדקנו, וכיון שכן הוא גם בקביעות שנה זו אף שת"ב נדחה, הרי השבת דוחה רק את הענינים הבלתי רצויים שבת"ב ולא את הענין ד"מזלו (של משיח) גובר", ובפרט שזוהי "שבת חזון" שבה מראים את ביהמ"ק בשלימותו, ולפועל כבר ישנה לידת משיח צדקנו בפועל ממש ביום השבת ומתחיל עוד לפני יום התענית, ובמילא "והקיצו ורננו שוכני עפר" - כל הדורות שלפני זה ושל אחרי זה ויהי' הענין ד"כל יושבי' עליה".

בתוך הדברים הזכיר את "סעודת שלמה בשעתו", באמרו שזהו רק דמיון כלשהו' לסעודת לויתן ושור הבר דלעתיד לבוא. בסיום איחל שנבוא ל"העשירי יהי' קודש" יחד עם "שירה העשירית" ו"עשירי" שלמעלה מעשר הספירות, "וכמדובר כמה פעמים, והוא העיקר - תיכף ומיד ממש".

מיד אחרי השיחה, לפני מעריב (כפי שהזכיר בשיחה שיש ענינים ששייכים עוד לפני מעריב) - בשעה 8:58 ירד כ"ק אדמו"ר שליט"א לחלק דולרים לצדקה.

לקראת סיום החלוקה, החל הקהל לשיר "שישו ושמחו בשמחת הגאולה", והמשיכו כאשר עלה כ"ק אדמו"ר שליט"א לבימה (אך כ"ק אדמו"ר שליט"א לא עודד).

אחרי מעריב והבדלה, כשסיים המבדיל ר' יהודה שי' קעלער לברך ברכה אחרונה, החל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן בקול רם את ניגון ההקפות לאביו הרלוי"צ ז"ל, תוך כדי שנוטל את הסידור ביד שמאלו ומעודד ביד ימינו בתנועה חזקה מאוד; כמובן ששירת הקהל הלכה וגברה בהתלהבות עצומה. כשהתקרב למדרגות, עודד כ"ק אדמו"ר שליט"א בידו הק' בתנועה של שמחה גדולה מאוד וכו', וכן המשיך לעודד בדרכו, ויצא מביהכ"נ בשעה 9:23.

מובן מאליו שגם לאחר צאת כ"ק אדמו"ר שליט"א מביהכ"נ לא פסקה השירה, ואדרבה - היא הלכה וגברה ונמשכה בריקודים סוערים מתוך שמחה רבה, גלוי' ופנימית, בהמשך לשיחה וכו' והניגון של שמחת תורה, ורק אחר זמן ארוך ניגש הקהל לסעוד את לבו.

***

שיא השיאים - בתשעה באב...

מזווית אישית - הרה"ח ר' אסף חנוך שי' פרומר, משפיע בישיבת חח"ל חיפה:

שיא השיאים היה בתשעה באב. זה היה כזה תשעה באב מיוחד... אמנם צמנו, הרבי ישב על ה'באקס' הנמוך, אמר 'קינות' וכל שאר הענינים, אבל בכל משך היום הזה - יכולנו לראות שאין כאן לא 'זכר לחורבן' ולא 'זכר

זכר'... ראו במוחש שכל היום הזה מתמצה בנקודה אחת: "יום שנולד בו משיח צדקנו". זה הכל.

כל חלוקות הדולרים המיוחדות וההנהגה המופלאה ביום זה, שהתפרצה במלוא עוזה בסיום תפילת מעריב כשהרבי שליט"א מתחיל, לא פחות ולא יותר, את "ניגון ההקפות"... מאז אנחנו יודעים, שצום תשעה באב זה לא שום ענין של עונות, אלא כמו

ביום כיפור שבכדי "להיטהר לפני הוי'" צריך להתענות - כך גם בתשעה באב צריך לצום בכדי לקבל ולהרגיש את הגילוי של משיח, שתיכף ומיד נזכה לראותו בפועל ממש.

אבל גם בצום עצמו ראינו הנהגה מיוחדת שלא הייתה מעולם, כשמיד אחרי 'איכה' הרבי סימן על חלוקת דולרים, ובעוד שבכל פעם, היו מוכנים הדולרים מראש, כעת רק יצאה השבת והרבי עמד וחיכה (כשכמובן בינתיים אי אפשר לשיר..). עד שהביאו את הדולרים לחלוקה. למחרת אחרי מנחה, התקיימה חלוקת הדולרים הרגילה של יום ראשון.

אני זוכר כיצד ישבנו בזאל הקטן, בשעת אחר-צהריים של תשעה באב, ופתאום מתקבלת הידיעה שהרבי ירד למטה. אנחנו מסתכלים בשעון ורואים שעוד לא הגיע הזמן לתפילת מעריב.. כמובן שרצנו מהר למטה והנה אנו רואים את הרבי עולה לבימת התפילה ומסמן על רצונו לומר שיחה. זה היה הלם גדול, לא היה תקדים להנהגה זו. בשיחה עצמה שוב הרעיש הרבי שיום זה הוא יום לידתו של משיח וזהו זמן מסוגל לגאולה. ואם חשבנו שבכך תמו

ההפתעות, נכונה לנו הפתעה נוספת – כשאחרי השיחה, שוב סימן הרבי על רצונו לחלק דולרים, כשחלוקה זו היתה השלישית באותה יממה! דבר שעד אז, לא קרה מעולם...

אחרי מעריב ו'הבדלה' החל הרבי במפתיע בשירת 'ניגון ההקפות' לאביו ר' לוי-יצחק, כשהקהל כולו נסחף בריקודים סוערים במשך שעה ארוכה. זמן רב לקח להיזכר כי בעצם צמנו היום וצריכים ללכת לאכול משהו... ראינו איך הרבי משתדל 'לצמצם' את הענינים הבלתי-רצויים של הצום למינימום האפשרי על-פי ההלכה...

***

ביומנו של א' התמימים נחתמים ימים מיוחדים אלו כך:

"אשרי עין ראתה כל אלה!" בליובאוויטש הרגישו מעין השמחה והמועדים טובים שיהיו בימים אלו לעתיד-לבוא, תיכף ומיד ממש!"

(חלק מהחומר מתוך דברי משיח, בית משיח, ימי בשורה)

***

"..וכיון שביום הולדתו של אדם "מזלו גובר", נמצא, שבתשעה באב מתגבר מזלו של משיח צדקנו והוא יום מסוגל עבור הגאולה האמיתית והשלימה."

(דבר מלכות ש"פ דברים, תשעה באב תנש"א)

לזכות
כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
מהרה יגלה אכ"ר

יוצא לאור על-ידי מטה לימוד הדבר מלכות
להצטרפות לקבלת עדכונים
ולתרומות והקדשות

✉ mdvarmalchus@gmail.com | ☎ +1234-40-50-770

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד